

LA PROJECCIÓ COMARCAL

EL PLA DE L'ESTANY

Santa Quitèria, a la vall de Sant Miquel de Campmajor

La ciutat de Banyoles és la capital d'una petita comarca generada arran de la darrera divisió territorial, si bé reivindicada d'ençà de la primera de Pau Vila.

Banyoles no és aliena a la seva condició de capital, ans el contrari, manifesta la capitalitat de forma continuada, des de tots els vessants; però a causa de la seva importància i potencialitat és una ciutat que es vol projectar cap al futur, amb la seva pròpia personalitat i amb el conjunt dels deu municipis més que constitueixen el Pla de l'Estany: Sant Miquel de Campmajor, Serinyà, Esponellà, Crespià, Fontcoberta, Vilademuls, Cornellà del Terri, Camós, Palol de Revardit i Porqueres.

L'estructura econòmica

A l'hora d'analitzar i interpretar l'estructura econòmica de la comarca cal tenir molt present que Europa està visquent un període de profundes transformacions polítiques i econòmiques, especialment en els sectors productius.

La realitat actual

El sector primari de la comarca ha sofert, en els darrers decennis, una davallada progressiva de la població activa. De l'any

1982 al 1989 aquesta disminució va ser d'un 14'93% i dos dels factors que hi contribuïren són: l'abandonament d'explotacions poc rendibles i la mecanització de les feines agrícoles —que en el mateix període s'incrementà en un 5'83%. El sector, al Pla de l'Estany, s'ha integrat verticalment en empreses agroindustrials i, fins i tot, ha estat capaç de generar iniciatives empreserials per comercialitzar productes amb valor afegit; però la

modernització de les estructures topa amb seriosos problemes derivats de la política comunitària i en algunes zones caldria afegir-hi el de l'envelliment de la població pagesa.

Algunes monografies han interpretat des d'una òptica massa optimista la situació de la indústria a la nostra comarca. Així es van emfasitzar factors com la diversificació, el potencial endogen per generar riquesa o la penetració en els mercats estrangers, i es van oblidar aspectes tan fonamentals per assegurar el creixement industrial com la manca de sòl industrial i els escassos recursos formatius amb què compta el Pla de l'Estany.

La inexistència de sòl industrial a preus assequibles

Vista parcial del sòl industrial que s'està generant a Banyoles

ha frenat moltes inversions i, al mateix temps, ha desviat cap a altres punts indústries forànies que havien considerat el Pla de l'Estany un lloc adient per a les seves inversions. Aquest factor explicaria la poca inversió forània a la comarca. Quant a les anomenades infraestructures "toves", caldrà afegir-hi el problema generat pels pocs recursos de què disposa l'Institut de Formació Professional de Banyoles per fer front a les necessitats de les empreses, tant pel que fa a especialitats com pel que fa a béns d'equip per a la formació dels alumnes.

Pel que fa a l'anàlisi sectorial, ocupa al 27'58 % de la població activa industrial, i és un dels factors de més importància, tant a nivell de vendes com d'ocupació dins la comarca. En els darrers anys està vivint un procés de diversificació, i tendeix a l'aparició d'un gran nombre de subsectors, així entre ells hi conviuen la màquina-eina (que ha perdut pes específic), la maquinària per a la indústria alimentària, la construcció d'aparells elevadors de líquids o la construcció d'estructures metàl·liques.

El sector del tèxtil, el cuir i el calçat ha estat el que ha perdut més posicions dins el conjunt industrial del Pla de l'Estany. El tèxtil ha de competir a nivell internacional amb països que tenen uns costos molt baixos i que, en molts casos,

gaudeixen de subvencions oficials a l'hora de fer front a una constant inversió tecnològica. Les empreses d'aquest sector han hagut de seguir estratègies, com per exemple, segmentar el mercat a través de llançar línies de productes amb imatge de marca i disseny. Algunes firmes han optat per subcontractar la manufactura i encarregar-se només del disseny i del muntatge evitant així moltes despeses i importants marges de risc. Actualment aquest sector ocupa, a la comarca del Pla de l'Estany, el quart lloc pel que fa a nombre de treballadors (570 l'any 91); però té la ratio més elevada de treballadors per empresa (24'78).

Un altre sector amb un pes específic important dins la comarca és el de la indústria agroalimentària, que ha sabut consolidar economies d'escala i integrar-se verticalment per assegurar el seu provisionament. El sector alimentari és un dels que ocupa més treballadors, un total de 1237, que representen un 21'79 % de la població activa industrial; la ratio treballador / empresa és de 21'70. La penetració de capital estranger, característica general d'aquest sector a tot l'Estat, s'ha fet sentir també a la nostra comarca i s'han creat expectatives de penetració en els mercats exteriors.

La construcció ha rebut, en els darrers exercicis, un

fort impuls. Per ella mateixa, l'evolució del sector de la construcció sol marcar la pauta de l'Estat i la salut d'una economia. En aquest cas les olimpíades han estat un factor d'entorn decisiu que ha incidit directament en la construcció i ha mantingut els seus nivells de creixement. Tant a pel que fa a obra civil com pel que fa a obra pública s'ha enregistrat un gran volum de construcció que, en alguns casos, ha generat problemes a les empreses a l'hora de trobar personal i, en altres, s'ha hagut de recórrer a empreses foranes per assumir els alts nivells de construcció.

Una característica important del sector de la construcció al Pla de l'Estany és l'existència d'un elevat minifundisme empresarial —217 empreses l'any 91, que representaven un 40'64 % del total d'empreses del sector industrial—. Aquest fenomen s'explica per la presència d'una gran quantitat d'autònoms, deguda, bàsicament, a les baixes barreres d'entrada en el sector i a l'existència d'empreses que, donada la fluctuació, han preferit créixer a través d'autònoms que no augmentant les seves plantilles.

Quant al sector terciari, caldria parlar d'una sobredimensió del subsector del comerç al detall, que representa un 43'97 % del total de les empreses que s'hi dediquen, mentre que el

comerç a l'engròs només arriba al 14'58 %. En línies generals, el comerç està sofrint importants transformacions, degudes, sobretot, a la necessitat d'augmentar la seva competitivitat en relació a les grans superfícies. Pel que fa a altres subsectors del terciari, l'hoteleria té una presència més aviat minsa, un 2'32 % del total d'empreses, cosa que dóna una idea aproximada del pes del turisme a la comarca.

Perspectives de futur. El 1993 i el Mercat Únic Europeu

El Mercat Únic Europeu introduirà canvis i transformacions importants en el conjunt de l'estructura econòmica i, tant pel que fa a noves reglamentacions com pel que fa a la liberalització afectarà tots els sectors.

En el sector agrícola caldrà tenir presents els nous paràmetres de la Política Agrícola Comunitària; però encara que es tendís a una reducció dels ajuts i les subvencions, aquest sector hauria de conservar la seva presència, no només per la importància econòmica que té sinó també pel paper que juga en l'equilibri territorial i en la conservació del medi ambient.

Pel que fa a la indústria, l'entrada en vigor del Mercat Únic ja està determinant la

caiguda de les barreres físiques i tècniques que obstaculitzaven la lliure circulació de béns, capitals i treballadors. Aquestes transformacions obliguen a introduir canvis en la mentalitat

sentit a la nostra comarca ja hi trobem un bon nombre d'exemples que il·lustren aquestes noves orientacions; així, en sectors com el metall, el tèxtil i l'alimentació s'han registrat acords de col·laboració amb empreses estrangeres i s'ha invertit capital forà en indústries de la comarca.

les col·laboracions empresa-administració per solucionar problemes com el dels residus industrials.

Sovint en estudiar els canvis que suposarà el Mercat Únic s'ha fet d'una manera massa sectorial; però cal tenir en compte que el efectes del 93 no vindran determinats pel fet de pertànyer a un sector productiu o a un altre, llevat del cas de la siderúrgia pesada o algun altre amb un límit de producció fixat, sinó que s'hauran d'analitzar empresa per empresa i estaran en funció del grau de preparació que aquestes hagin assolit i a la capacitat que tinguin per afrontar la nova situació.

En el sector serveis els canvis més importants es viuran en la distribució comercial.

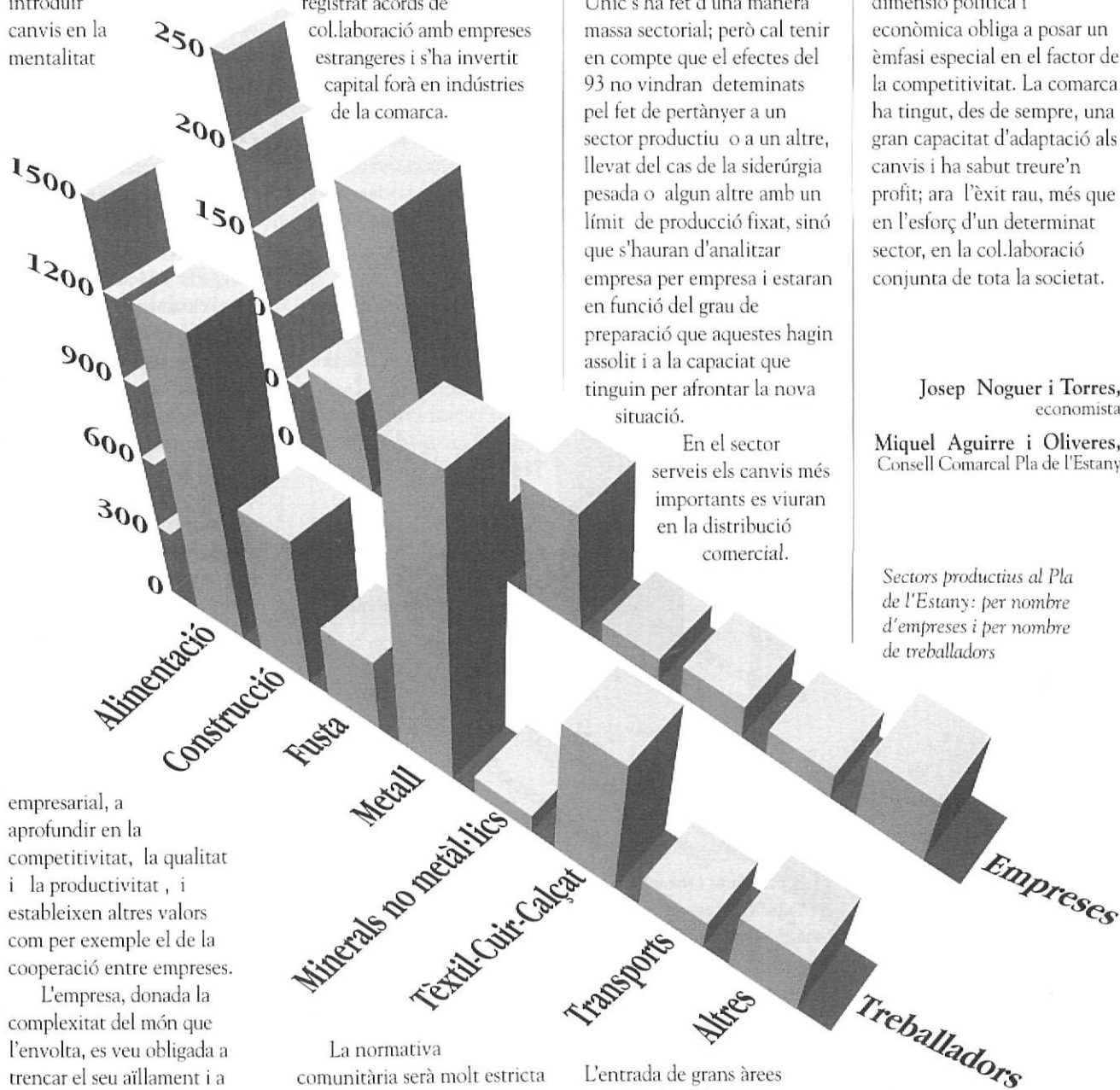
fer front a aquesta competència.

En definitiva, el Pla de l'Estany ha iniciat un camí d'ajustament i de preparació per a l'horitzó del 93. La nova dimensió política i econòmica obliga a posar un èmfasi especial en el factor de la competitivitat. La comarca ha tingut, des de sempre, una gran capacitat d'adaptació als canvis i ha sabut treure'n profit; ara l'èxit rau, més que en l'esforç d'un determinat sector, en la col·laboració conjunta de tota la societat.

Josep Noguer i Torres,
economista

Miquel Aguirre i Oliveres,
Consell Comarcal Pla de l'Estany

Sectors productius al Pla de l'Estany: per nombre d'empreses i per nombre de treballadors

empresarial, a aprofundir en la competitivitat, la qualitat i la productivitat, i estableixen altres valors com per exemple el de la cooperació entre empreses.

L'empresa, donada la complexitat del món que l'envolta, es veu obligada a trencar el seu aïllament i a treballar en col·laboració amb altres societats. En aquest

La normativa comunitària serà molt estricta en qüestions com la del medi ambient, i això incrementarà

L'entrada de grans àrees comercials obligarà a introduir millores per poder

Serveis del Consell Comarcal

La Llei d'Organització Territorial de l'any 1987, aprovada pel Parlament de Catalunya, reconeixia i remarcava el paper de la comarca com a eina essencial en la vertebració del nostre país. La comarca havia de tenir un paper importantíssim en la correcció dels desequilibris territorials existents. La comarca, doncs, deixava de ser solament un espai on es produïen unes relacions econòmico-socials determinades i passava a ser una entitat amb unes funcions i unes competències específiques.

A partir de 1988 es comencen a crear els diferents Consells Comarcals de Catalunya. L'any següent, després de molts anys d'esforços per part d'institucions i ciutadans, es reconeixia oficialment la nostra comarca, el Pla de l'Estany. Malgrat ser una de les darreres comarques aparegudes, el Pla de l'Estany no partia de zero; des de principis dels vuitanta funcionava la Mancomunitat Intermunicipal de l'Estany. Aquesta Mancomunitat estava integrada pels onze municipis que ara formen la comarca i que demostraren amb la seva gestió i voluntat

de cooperació que el nostre era un espai geogràfic amb uns sòlids lligams d'interrelació social i

econòmica. La Mancomunitat creà una estructura de serveis fonamentada en les necessitats reals dels municipis, creant i consolidant el que avui són els Serveis Tècnics, el Servei de Recaptació i l'assistència jurídic-econòmica als ajuntaments.

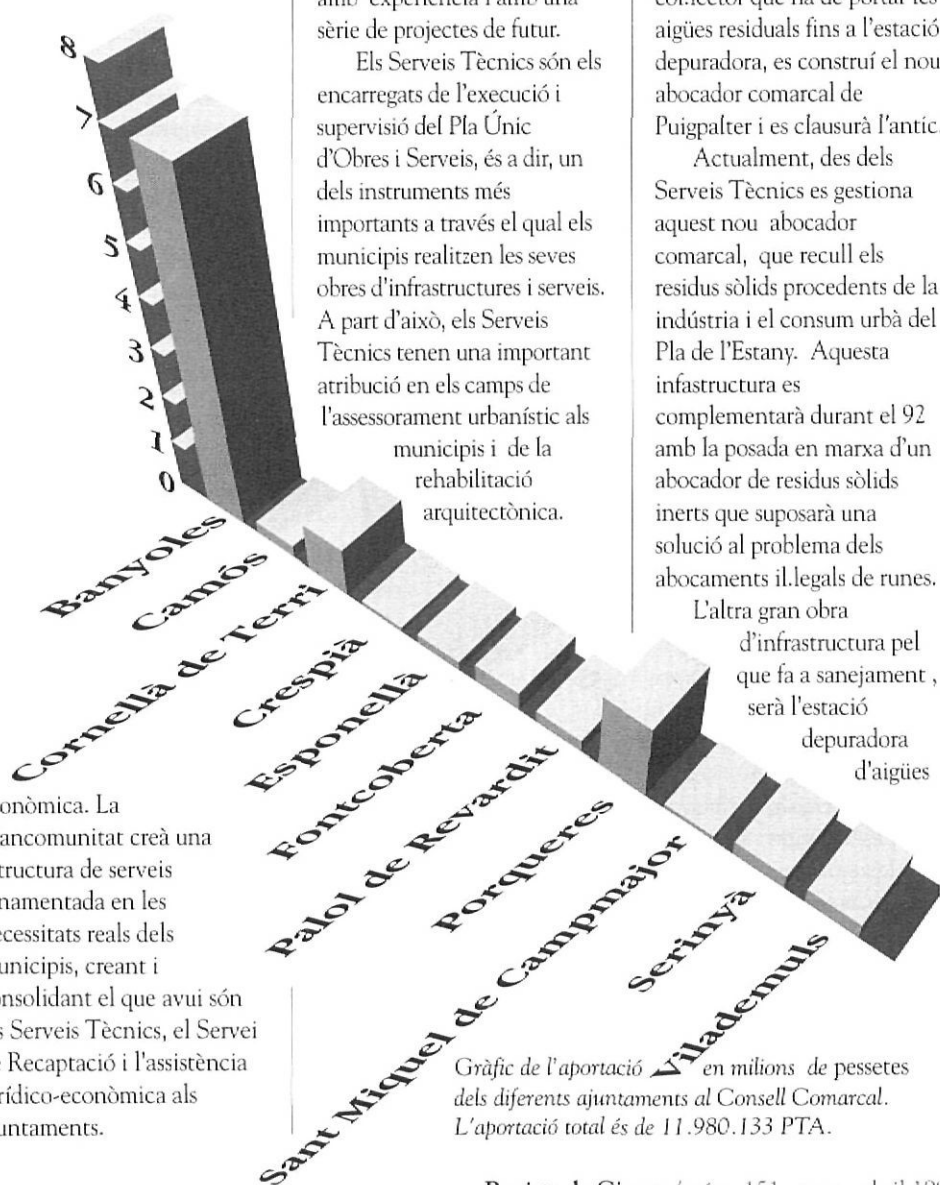
L'any 1989 es constituí el Consell Comarcal del Pla de l'Estany que, des del primer dia, va comptar amb els serveis, recursos humans i tècnics derivats de la Mancomunitat. En aquest sentit la nostra comarca partia amb un avantatge clar respecte a les altres, tenia més perfilat el seu camp d'actuació i disposava d'una estructura funcional amb experiència i amb una sèrie de projectes de futur.

Els Serveis Tècnics són els encarregats de l'execució i supervisió del Pla Únic d'Obres i Serveis, és a dir, un dels instruments més importants a través el qual els municipis realitzen les seves obres d'infraestructures i serveis. A part d'això, els Serveis Tècnics tenen una important atribució en els camps de l'assessorament urbanístic als municipis i de la rehabilitació arquitectònica.

Una altra de les funcions bàsiques dels Serveis Tècnics del Consell és la relacionada amb el medi ambient. Ja des del període de la Mancomunitat, s'encarregaren projectes per dotar la comarca d'infraestructures de sanejament i de tractament de residus. Així es realitzà, per exemple, el projecte del col·lector que ha de portar les aigües residuals fins a l'estació depuradora, es construí el nou abocador comarcal de Puigpalt i es clausurà l'antic.

Actualment, des dels Serveis Tècnics es gestiona aquest nou abocador comarcal, que recull els residus sòlids procedents de la indústria i el consum urbà del Pla de l'Estany. Aquesta infraestructura es complementarà durant el 92 amb la posada en marxa d'un abocador de residus sòlids inerts que suposarà una solució al problema dels abocaments il·legals de runes.

L'altra gran obra d'infraestructura pel que fa a sanejament, serà l'estació depuradora d'aigües

Gràfic de l'aportació en milions de pessetes dels diferents ajuntaments al Consell Comarcal. L'aportació total és de 11.980.133 PTA.

residuals, que tractarà els residus líquids, urbans i industrials, de la comarca i contribuirà de manera decisiva a reduir els nivells de contaminació de recs i rieres.

La funció del Servei de Gestió, Inspecció i Recaptació —traspasat de l'antiga Mancomunitat— és la de cobrar els tributs de deu dels municipis que integren la comarca. Aquest és un fet innovador en el conjunt de les comarques catalanes i ha servit de marc de referència per a altres Consells que volien aplicar un sistema similar.

Des que va entrar en funcionament, el Consell Comarcal ha anat rebent traspasos i delegacions de competències d'altres institucions, com ara els d'alguns departaments de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Girona. També s'han anat signant tota una sèrie de convenis de col.laboració que han permès eixamplar l'actuació del Consell a àrees com Benestar Social (amb la incorporació d'una Unitat Bàsica d'Assistència Primària des de l'any 1990 i l'assistència social als onze municipis de la comarca), Dinamització econòmica, Cultura, Ensenyament i Activitats Classificades.

Des del Servei Social es realitzen funcions d'informació, assessorament i detecció de les necessitats de la comarca; d'aquesta manera es poden elaborar programes

preventius i d'atenció directa a col.lectius amb unes problemàtiques molt específiques, com poden ser les de la gent gran, les dels infants o també les dels adults. En aquest últim cas, per exemple, s'ha posat en marxa el PIRMI —Renda Mínima d'Inserció— per facilitar la incorporació social i laboral dels marginats. Entre els projectes previstos destaca el del Centre

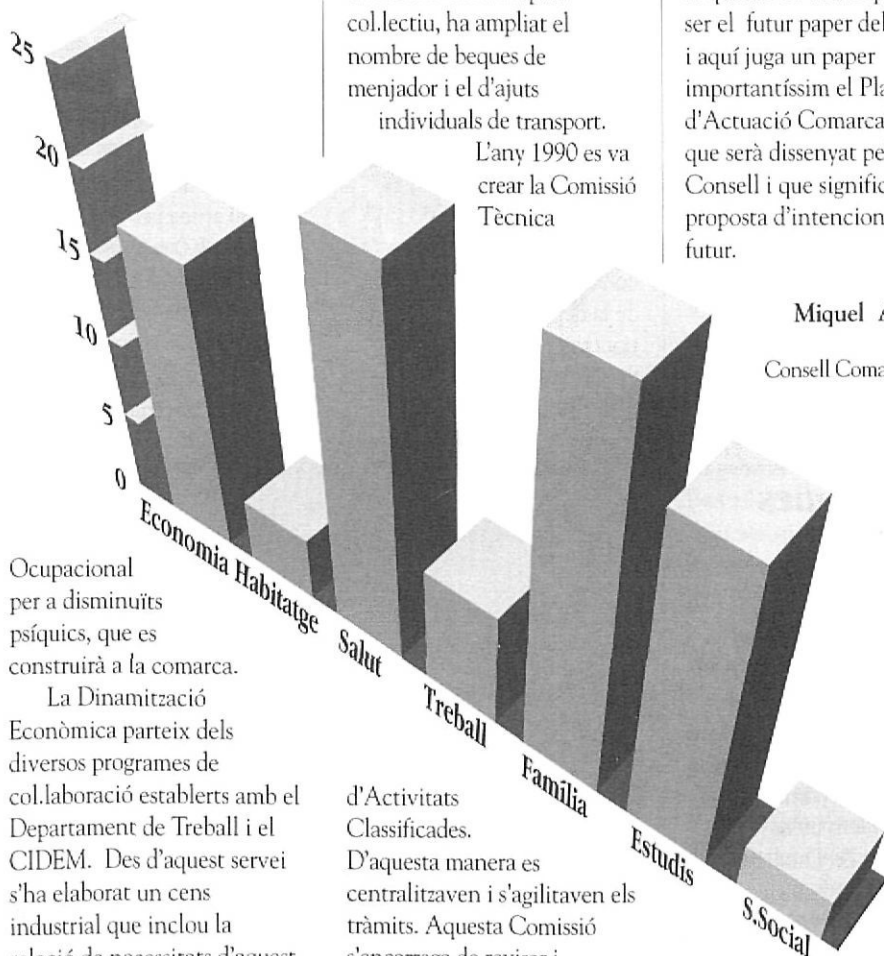
de cursos de formació, s'ha editat material per al foment de turisme i s'han dut a terme accions per dinamitzar el sector artesanal.

Des del Departament d'Ensenyament han estat delegades al Consell Comarcal competències en matèria de transport, menjadors, colònies i intercanvis escolars. El Consell no només ha garantit la gestió d'aquests temes sinó que ha racionalitzat les rutes i els horaris del transport col.lectiu, ha ampliat el nombre de beques de menjador i el d'ajuts individuals de transport.

L'any 1990 es va crear la Comissió Tècnica

afectar el ciutadà. Es vetlla, per exemple, perquè en els locals i equipaments on es realitzarà una activitat classificada, es tinguin en compte les normatives sobre sorolls, prevenció d'incendis, salubritat etc.

El Consell Comarcal, realitza, doncs, una tasca contínua de reestructuració per assimilar tots els serveis i delegacions que li han estat traspasades des de 1989. Ara la qüestió és veure quin ha de ser el futur paper del Consell, i aquí juga un paper importantíssim el Pla d'Actuació Comarcal (PAC), que serà dissenyat pel propi Consell i que significarà una proposta d'intencions per al futur.

Ocupacional per a disminuïts psíquics, que es construirà a la comarca.

La Dinamització Econòmica parteix dels diversos programes de col.laboració establerts amb el Departament de Treball i el CIDEM. Des d'aquest servei s'ha elaborat un cens industrial que inclou la relació de necessitats d'aquest sector a la nostra comarca, s'ha informat el sector empresarial, s'han dissenyat

d'Activitats Classificades. D'aquesta manera es centralitzaven i s'agilitaven els tràmits. Aquesta Comissió s'encarrega de revisar i controlar tots els projectes de noves activitats que, per les seves característiques, puguin

Problemàtiques tractades per la Unitat Bàsica d'Assistència Social Primària del Consell Comarcal Pla de l'Estany

Miquel Aguirre i Oliveres
Consell Comarcal Pla de l'Estany

Programes de sanejament

de 22.500 m² que pertany Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Un col·lector de 8 km de longitud, realitzat per la dissolta Mancomunitat Intermunicipal de l'Estany, recull les aigües residuals dels quatre municipis. Aquesta canonada és de polièster reforçat amb fibra de vidre i pot transportar un cabal d'1 m³/s.

Característiques de l'EDAR

Les obres realitzades constitueixen la primera fase de la depuració d'aigües: un tractament físico-químic dimensionat amb les següents dades de partida:

Cabals

Volum diari en temps sec	= 9.000 m ³ / dia
Cabal mitjà	= 375 m ³ / hor
Cabal màxim	= 651 m ³ / hor
Cabal punta en tractament primari	= 1.125 m ³ / hor
Cabal mínim	= 187 m ³ / hor

Contaminació

DBO5 mitjana	= 300 mg / l
DBO5 mitjana diària	= 2.700 Kg. /dia
S.S. mitjà	= 300 mg / l
S.S. mitjana diària	= 2.700 Kg. /dia
S.S. punta	= 450 mg / l

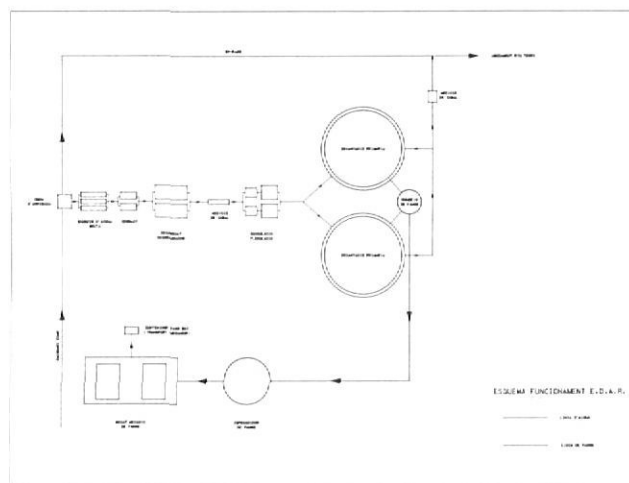
Resultats a obtenir

Eliminació de DBO5	> 60 %
Eliminació de S.S.	> 90 %
Sequedat del fang	> 20 %

Tractament de les aigües residuals

L'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de Banyoles, Camós, Porqueres i Cornellà de Terri és ja una realitat. Les obres, a càrrec del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, van finalitzar el mes de desembre de 1991.

L'estació està situada prop del veïnat de Can Ferran, en el municipi de Cornellà de Terri, i ocupa una superfície

Esquema de funcionament de la depuradora de Cornellà de Terri.

Línia de tractament que segueix l'aigua bruta:

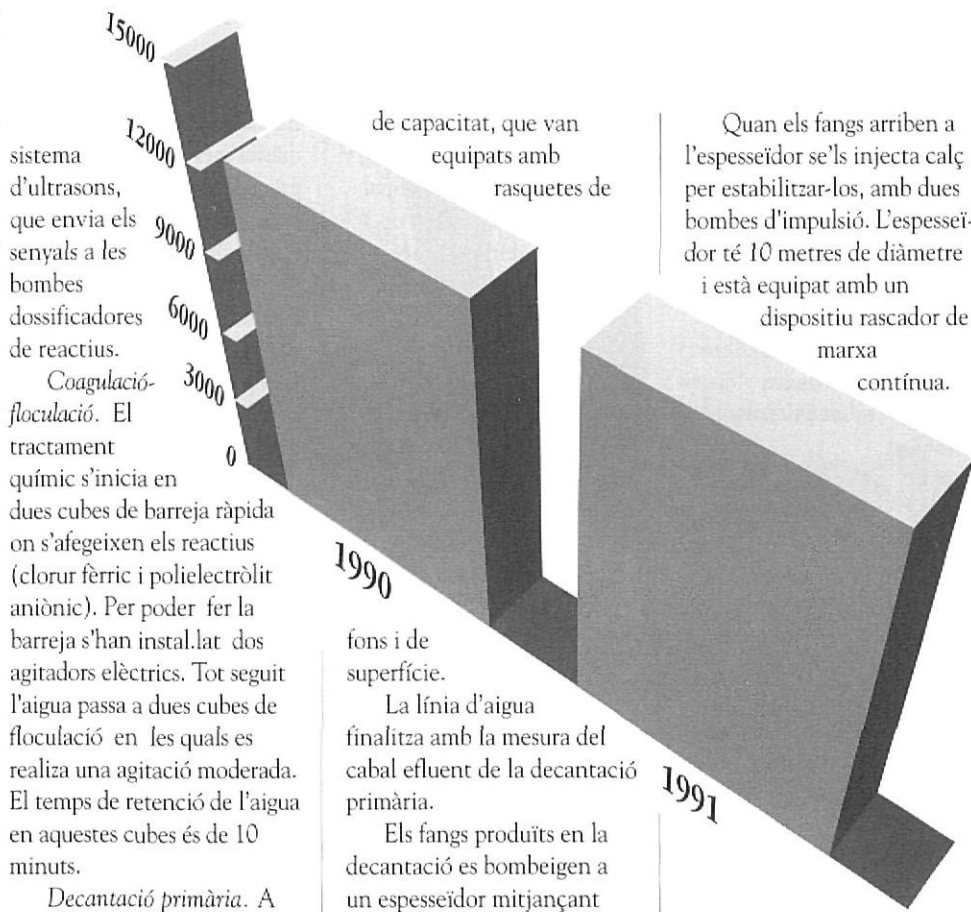
Obra d'arribada. L'aigua residual arriba per l'emissari de PRFV de 800 mm de diàmetre i passa a una cambra de predeserenat i predesbast. Els detritus són evacuats mitjançant una cullera bivalva accionada elèctricament.

Bombeig d'aigua bruta. Es realitza un bombeig a 4'10 m.c.a. mitjançant dos cargols d'Arquímedes controlats per nivell de boia. A partir d'aquí, el moviment d'aigua per la línia principal es produeix per gravetat.

Desbast. Després l'aigua passa per dos canals que tenen una reixa de 80 mm de pas i un tamís de 15 mm. El material es transporta amb unes cintes fins a una premsa de residus que després els aboca en un contenidor.

Desarenat-desgreixador. L'aigua continua a través de dos canals, on es realitza la separació de sorres i greixos. Per separar els greixos s'han instal·lat sis turbines submergibles i unes rasquetes de superfície. Les sorres s'extreuen amb dues bombes d'aspiració i se separen amb un classificador oscil·lant.

Medició de cabal. El cabal d'aigua es mesura abans del tractament químic amb un

sistema d'ultrasons, que envia els senyals a les bombes dosificadores de reactius. Coagulació-floculació. El tractament químic s'inicia en dues cubes de barreja ràpida on s'afegeixen els reactius (clorur fèrric i polielectròlit aniònic). Per poder fer la barreja s'han instal·lat dos agitadors elèctrics. Tot seguit l'aigua passa a dues cubes de floculació en les quals es realitza una agitació moderada. El temps de retenció de l'aigua en aquestes cubes és de 10 minuts.

Decantació primària. A continuació l'aigua tractada passa a dos decantadors de 15 m de diàmetre i 650 m³

de capacitat, que van equipats amb rasquetes de

fons i de superfície.

La línia d'aigua finalitza amb la mesura del cabal efluent de la decantació primària.

Els fangs produïts en la decantació es bombeigen a un espesidor mitjançant tres grups motobombes situats en un recinte annex als decantadors.

Quan els fangs arriben a l'espesidor se'ls injecta calç per estabilitzar-los, amb dues bombes d'impulsió. L'espesidor té 10 metres de diàmetre i està equipat amb un dispositiu rascador de marxa contínua.

Abocador comarcal. Total residus: 12.708 tones l'any 1990 i 13.081 tones l'any 1991.

Finalment es realitza un assecatge mecànic amb dos filtres banda de 2 m d'amplada, amb addició de polielectròlit. Es preveu una producció aproximada de 3 tones diàries de matèria seca.

Paral·lelament a aquestes instal·lacions, n'hi ha d'altres per by-passar l'aigua, recircular els flotants, etc.

Primers resultats

En el moment de redactar l'article tot just s'ha acabat de posar en funcionament aquestes instal·lacions i s'estant realitzant les primeres anàlisis de l'aigua bruta, avaluant els cabals i volums, ajustant les dosificacions dels reactius, per això no disposem de dades concretes sobre el rendiment de la planta. De tota manera s'han pogut evidenciar una sèrie de problemes afegits que planteja la comarca del Pla de l'Estany en general i el municipi de Banyoles en particular. Aquests problemes, que compliquen el sanejament dels rius i posen en perill el bon funcionament de l'EDAR, són:

—L'existència de multitud de recs i canals a l'interior de la ciutat que s'han convertit en punts d'abocament sistemàtic d'indústries i particulars.

—La presència a moltes zones d'un nivell freàtic elevat i la connexió a la xarxa de clavegueres de fonts d'aigües netes, sobreeixidors de l'estany i canals de

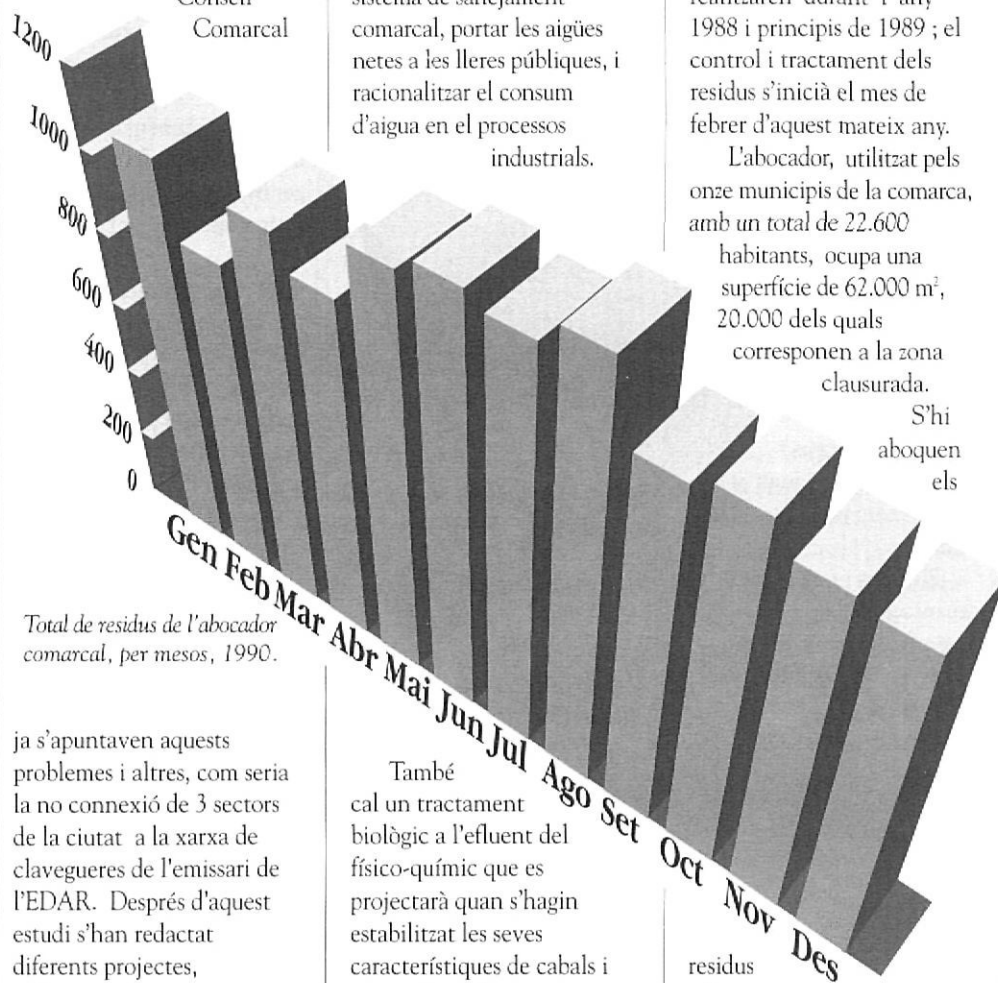

Vista parcial de la depuradora físico-química de Cornellà de Terri, que té com a missió el sanejament del riu Terri, un dels més contaminats de Catalunya.

regadiu, incrementen considerablement el cabal mitjà diari en temps sec.

En un estudi realitzat pel Consell Comarcal

Total de residus de l'abocador comarcal, per mesos, 1990.

ja s'apuntaven aquests problemes i altres, com seria la no connexió de 3 sectors de la ciutat a la xarxa de clavegueres de l'emissari de l'EDAR. Després d'aquest estudi s'han redactat diferents projectes, ordenances i propostes d'actuació que, amb el finançament econòmic de la Generalitat, esperem poder materialitzar aviat.

Conclusions

L'EDAR està en marxa i això suposa un pas endavant molt important per aconseguir netejar el riu Terri; però calen altres actuacions que hauran de dur a terme l'Administració i les indústries

conjuntament. S'han de fer connexions a l'emissari de l'EDAR, aplicar i complir l'ordenança d'utilització del sistema de sanejament comarcal, portar les aigües netes a les lleres públiques, i racionalitzar el consum d'aigua en el processos industrials.

També cal un tractament biològic a l'efluent del físico-químic que es projectarà quan s'hagin establitzat les seves característiques de cabals i contaminació.

Josep Alemany i Masgrau, enginyer

Eliminació dels residus sòlids

La comarca del Pla de l'estany va solucionar l'eliminació dels residus sòlids urbans que produeix amb la

clausura i posterior ampliació de l'antic abocador de Puigpalter (terme municipal de Banyoles). Les obres es realitzaren durant l'any 1988 i principis de 1989; el control i tractament dels residus s'inicià el mes de febrer d'aquest mateix any.

L'abocador, utilitzat pels onze municipis de la comarca, amb un total de 22.600 habitants, ocupa una superfície de 62.000 m², 20.000 dels quals corresponen a la zona clausurada.

S'hi aboquen els

residus urbans que transporta el sistema de recollida domiciliària i els assimilables a urbans que produeixen les empreses de la comarca; en total unes 36 tones diàries —13.000 anuals—, de les quals un 70 % corresponen als serveis de recollida municipals i el 30% restant a transports privats. A partir de principis de 1992, a aquestes quantitats s'hi

hauran d'afegir unes 15 tones diàries més de fangs i residus procedents de la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals.

Per al tractament de residus es preparen unes plataformes pràcticament horitzontals sobre el terreny argilós, característic de la zona, i es formen unes cel·les d'escombraries que es compacten i trituraren mitjançant una màquina equipada amb unes rodes amb fulls de tall. La densitat que s'aconsegueix és de 0'70 tones per metre cúbic aproximadament. Cada dia es cobreix la cel·la amb una capa de terra.

Els lixiviatos produïts es recullen i condueixen, amb una xarxa de drenatge, a una bassa de retenció de 1.000 m³. de capacitat. Des d'aquesta es recirculen, realitzant una aspersió pel damunt de la plataforma en explotació. En aquests moments estem estudiant la possibilitat de connectar la bassa de lixiviatos amb l'emissari de l'EDAR, això resolndria el problema ocasionat pels lixiviatos produïts durant els anys posteriors a la clausura total de l'abocador.

La capacitat de l'abocador és de 100.000 tones, però a hores d'ara ja se n'hi han abocat unes 40.000; això vol dir que a l'abocador li queden uns tres anys de vida abans de cobrir les 60.000 tones restants. L'any 1994, doncs, s'haurà d'iniciar

el tractament dels residus urbans en una altra instal·lació.

Josep Alemany i Masgrau,
enginyer

Residus inerts

Al costat dels residus urbans es produeixen també els anomenats residus sòlids inerts que han de rebre un tractament diferent. El Consell Comarcal està a punt de contractar les obres corresponents a les instal·lacions d'un abocador, situat a Centenyis (Esponellà) per a aquest tipus de residus, especialment runes procedents de la construcció, donat que actualment s'aboquen de manera incontrolada a qualsevol indret.

S'ha escollit aquest lloc perquè és molt pròxim al centre de la comarca i perquè ja s'hi havia efectuat un rebaixament molt important del terreny quan se n'extragué material per als terraplens de la variant de Banyoles. Es preveu que les instal·lacions entrin en funcionament el primer trimestre de 1992.

Àrees degradades

També s'està treballant per restaurar totes les àrees degradades per abocaments incontrolats de residus sòlids. En aquest sentit el Consell Comarcal ha signat un conveni amb la Junta de

Pla pilot per a la gestió de purines generades a les granges de porcs

El Pla de l'Estany és considerada una comarca sensible pel que fa a la producció de residus

Sanejament i el DARP van crear el Pla Pilot que es gestiona des del Consell Comarcal. L'objectiu inicial d'aquest Pla és fer una redistribució dins la mateixa comarca dels residus ramaders, bàsicament purines, per optimitzar-ne l'ús.

Residus del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya en què es defineixen l'estratègia a seguir i les responsabilitats de cada organisme. El cost de la restauració s'ha estimat en uns 14 milions de pessetes, que comprenen les tres fases especificades en el pla d'actuació:

1a. Estudi per a la localització de totes les zones degradades.

2a. Campanya de sensibilització ciutadana per evitar futurs abocaments incontrolats.

3a. Treballs de neteja i restauració de les zones localitzades.

Josep Alemany i Masgrau,
enginyer

ramaders. El bestiar que s'hi concentra produeix un total de 451.000 Tm/any de fems, de les quals 258.600 corresponen a purines porcines.

La relació entre aquests residus ramaders produïts i la Superfície Agrària Útil (SAU) per absorbir-los com a adob està molt desequilibrada. Per als fems generats a la comarca es necessitarien 11.274 Ha de SAU, mentre que només es disposa de 8.923 Ha (en el gràfic es mostra la relació entre la SAU existent i la SAU necessària per municipi).

Tenint en compte aquestes xifres, la Junta de

Es pretén incentivar la producció d'una purina de qualitat (reducció del volum d'aigua afegit) i l'aprofament (?) d'aquest als camps de conreu perquè la seva utilització suposi un benefici per a l'agricultor i no sigui un problema per al medi ambient.

Més endavant s'estudiarà la possibilitat de transportar els excedents fora de la comarca i, si aquestes dues actuacions no solucionen el problema, es plantejarà tractar-los de manera semblant a com es fa amb els residus industrials i urbans.

Jacint Pinsach i Guàrdia
Isabel Planas i Casals
Enginyers Tècnics Agrícoles